

Neviim (prophètes) - Yoël

Chapter 2

- 2,1 תקעו שופר בציון, והריעו בחר קדשי-ירגזו, כל ישרי הארץ: כי-בא יום-יהוה, כי קרוב.
- 2,2 יום חשך ואפלה, יום עגן וערפל, כשחר, פרש על-ההרים; עם, רב ועצום--במהו לא נהיה מן-העולם, ואחריו לא יוסף עד-שני דור ודור.
- 2,3 לפניו אכלה אש, ואחריו תלהט להבה; גנו-עדן הארץ לפניו, ואחריו מדבר שממה, וגם-פליטה, לא-היתה לו.
- 2,4 כמראה סוסים, מראהו; וכפרשים, כן ירוצו.
- 2,5 כקול מרכבות, על-ראשי ההרים ירקדו--כקול להב אש, אכלה קש; כעם עצום, ערוך מלחמה.
- 2,6 מפניו, יחילו עמים; כל-פנים, קבצו פארו.
- 2,7 כגבורים ירוצו, כאנשי מלחמה יעלו חומה; ואיש בדרכיו ילכון, ולא יעבטון ארחותם.
- 2,8 ואיש אחיו לא ידקדקו, גבר במסלתו ילכון; ובעד השלח יפלו, לא יבצעו.
- 2,9 בעיר ישקו, בחומה ירוצו--בבתים, יעלו; בעד החלונים יבאו, כנגב.
- 2,10 לפניו נגזה ארץ, נעשו שמים; שמש ירח קדרי, וכוכבים אספו נגהם.
- 2,11 יהוה, נתן קולו לפני חילו--כי רב מאד מתנהו, כי עצום עשה דברו: כי-גדול יום-יהוה ונוכח מאד, ומי יכילנו.
- 2,12 וגם-עמה, באם-יהוה, שבו עדי, בכל-לבבכם; ובצום ובבכי, ובמספד.
- 2,13 וקרעו לבבכם ואל-בגדיכם, ושובו אל-יהוה אלהיכם: כי-חנון ורחום, הוא--ארץ אפים ורב-חסד, וגם על-הרעה.
- 2,14 מי יודע, ישוב וגם; והשאיר אחריו, ברכה--מנסה וגסר, ליהוה אלהיכם. {פ}
- 2,15 תקעו שופר, בציון; קדשו-צום, קראו עצרה.
- 2,16 אספו-עם קדשו קהל, קבצו זקנים--אספו עוללים, וינקי שדים; יצא חמן מחדרו, וכלה מחסמה.
- 2,17 בין האולם, ולמזבם, יבכו הכהנים, משרתי יהוה; ויאמרו חוסה יהוה על-עמך, ואל-תתן וכלתך לחרפה למשל-בם גוים--למה יאמרו בעמים, איה אלהיהם.
- 2,18 ויקרא יהוה, לארצו; ויחמל, על-עמו.
- 2,19 יען יהוה ויאמר לעמו, הנני שלח לכם את-הדגן והתירוש והיצהר, ושבעתם, אתו; ולא-אתן אתכם עוד חרפה, בגוים.
- 2,20 ואת-הצפוני ארחיק מעליכם, והדחתי אל-ארץ ציה ושממה--את-פניו אל-הים הקדמני, וספו אל-הים האחרון; ועלה באש, ותעל צחנתו--כי הגדיל, לעשות.
- 2,21 אל-תיראי, אדמה; גילי ושמחי, כי-הגדיל יהוה לעשות.
- 2,22 אל-תיראו בהמות שדי, כי דשאו גאות מדבר: כי-עץ בשא פרוי, תאנה וגפן נתנו חילם.
- 2,23 ובני ציון, גילו ושמחו ביהוה אלהיכם, כי-נתן לכם את-המוכה, לצדקה; ויורד לכם, גשם מורה ומלקוש--בראשון.
- 2,24 ומלאו הגנות, בר; והשיקו היקבים, תירוש ויצהר.
- 2,25 ושלמתי לכם, את-השנים, אשר אכל הארבה, הילק והחסיל והגזם: חילי, הגדול, אשר שלחתי, בכם.
- 2,26 ואכלתם אכול, ושבעו, והללתם את-שם יהוה אלהיכם, אשר-עשה עמכם להפליא; ולא-יבשו עמי, לעולם.
- 2,27 וידעתם, כי בקרב ישראל אני, ואני יהוה אלהיכם, ואין עוד; ולא-יבשו עמי, לעולם. {פ}